

چاپ: چاپ شده

تاریخ تألیف: ۹۷۸

۱. تهران؛ ملی؛ شماره نسخه: ۱۹۶۸

آغاز: این نامه که خانه کرده بیناد × توقيع قبول روزیش باد؛
انجام: کردند ندا ازین کهن دیر × کاحسن احسنت تم بالخير
خط: نستعلیق، بی کا، تا: محتملاً قرن ۱۲؛ کاغذ: دولت آبادی، جلد:
تیماج، ۶۸، گ، ۱۱، سطر ۱۱×۵/۵، اندازه: ۱۸/۵×۱۱ [ف: ۳۵۵-۴]

۲. مشهد؛ الهیات؛ شماره نسخه: ۴۲۰

خط: نستعلیق، بی کا، تا: ۱۲۰۱؛ دارای یک سرلوح مرصع،
مجدول؛ تملک: حاجی فاطمه سلطان به تاریخ بیستم ربیع
۱؛ جلد: تیماج، ۳۵، گ، ۱۵ سطر (۱۵/۵×۵/۵)، اندازه:

۱۱×۱۱/۵ سم [ف: ۲۴۴-۱]

مشهد؛ مولوی؛ شماره نسخه: ۴۲۰

همان نسخه بالا [نشریه: ۵۶-۵]

لیلی و مجنون / شعر / فارسی

leylî va majnûn

روح الامین، محمد امین، ۹۷۱ - ۱۰۴۷ قمری

rûh-ol-amîn, mohammad amîn (1564 - 1638)

اهدا به: سلطان محمد قلی قطبشاه (۹۸۹-۱۰۲۰) افقی
سومین مثنوی از «پنج گنج» است، بادیباچه ثری، در هفت ماه
ودرحدود هشت هزار بیت سروده است. در این مثنوی پس از
توحید و نعمت رسول (ص)، در سبب نظم کتاب تصریح می‌کند
که دو دفتر قبلًا سروده و در فکر تصنیف دفتر دیگر بوده که
شی نظامی گنجوی را در خواب می‌بیند که کلید و نامهای به او
می‌دهد و در نامه نظامی او را تشویق به سروden این مثنوی
می‌کند.

[نسخه‌های متزوی ۳۱۰/۳، ۳۱۰/۴؛ الذریعه ۷: ۲۶۰ و ۹: ۳۸۶]

۱. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۹۱۸۲/۳

آغاز: ای قادر بی شریک و انباز × خاک از تو شده سپهر اعجاز
ای نام تو مطلع هر امید × سرلوح کتاب تست خورشید؛ انجام:
غم راز دلم جدا مینداز × در بر رخ من ز شوق کن باز / بخشان
به سرم ز ذوق گردی × بر درد دلم فزای دردی

خط: نستعلیق، بی کا، تا: قرن ۱۱؛ جلد: مذهب، گ، ۶۴؛ افقی ۲۴۶
[۸۴۵-۲۹/۲، پ، ۲۳] سطر ۹×۸/۲×۱۵ سم [ف: ۸۲۸/۲]

۲. تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۳۷۴۶

آغاز: زین گشت روانم آمیده × شد همبر خواب ناز دیده / در
خواب کلیم رو نما شد × چون روح بقال آشنا شد؛ انجام:
عشقم بهوس قرین نباشد × بودیش رفیق نام لیلی / [چون] برف
کز آفتاب شد آب × سنگ ازدم من شود چو سیماب
ساقی نامه ای در دیباچه هست؛ خط: نستعلیق، بی کا، تا: ۱۰ و ۱۱؛
افتادگی: آغاز و انجام؛ کاغذ: سپاهانی، جلد: تیماج، ۱۴۷ ص،

دومین مثنوی لیلی و مجنون است که در سه ماه سروده و شامل
۲۵۴ بیت است: «عقد گهرم که گشت حاصل × باشد دو هزار
و پانصد و چل / تاریخ وی از ره معانی × × نظم از لی است گر
بدانی». این تاریخ برابرست با ۱۰۳۸ و صحیح نیست، چه قاسمی
در ۹۸۲ هجری وفات یافته است، و به قرینه «ظل ابدی» و «ظل
الله» که تاریخ دو منظمه گوی و چوگان و زبدة الاشعار است،
این یک نیز باید «ظل از لی» باشد، که برابرست با ۹۷۸.

آغاز: ای نامه زنام تو مسجل × × مجنون ره تو عقل اول
انجام: در حشر برآرد آرزویم × زین نامه کند سفید رویم
[الذریعه ۲۵۳/۵]

۱. مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۸۳۸۳/۶

آغاز و انجام: برابر

خط: نستعلیق، کا: حافظ محمد قاسم بن علی، تا: ذیحجه ۹۸۱ ق؛
واقف: یار محمد خان افشار، ۲۵ خرداد ۱۳۳۲؛ جلد: چرمی،
۸۳ ص (۷۴۴-۶۶۲)، ۱۹ سطر چهارستونی (۱۴/۵×۱۱)، اندازه:

۱۶/۵×۲۲×۷۱۰ سم [ف: ۷۱۰-۷]

۲. تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۲۵۴۲

آغاز: آراسته بود صحن گلشن × گلها همه چون چراغ روشن /
دیدند که از گل انجمن بود × چندند گلی که در چمن بود /
چون قاسمی از برای حاجات × × آیم بکعبه مناجات / زان پرتو
نور عالم افروز × شد شام سیاه قاسم روز؛ انجام: این نامه بسان
و حی متزل × شد ناسخ نسخه‌های اول / چون یافت تمامی این
معما × × کاسمیست نموده بی مسمی / تاریخ وی از ره معانی × ×
نظم از لیست گر بدانی (۱۰۳۸) / عقد گهرم که گشت حاصل × ×
باشد دو هزار و پانصد و چل / این نامه دلکش نکو نام × در
عرض سه ماه یافت اتمام / هر چند که این نه در شماریست × بر
من ز زمانه یادگاریست / باشد که کند خجسته راهی × بر
قاسمی حزین دعائی

خط: نستعلیق، بی کا، تا: قرن ۱۱؛ افتادگی: آغاز و انجام؛ در ص
۱۵۸ نسخه ما آمده: «طبع که با هتمام خامه × × آراست جهان ز
شاهناهه / وانگاه بطالع همایون × × راندم سخنی ز حال مجنون»؛
مجدول؛ کاغذ: سپاهانی، جلد: تیماج، ۸۳، گ، ۱۲. سطر
۱۴/۵×۹/۵)، اندازه: ۱۳/۵×۲۰×۱۳/۵ سم [ف: ۱۳۳۷-۹]

۳. لیلی و مجنون / شعر / فارسی

leylî va majnûn

وحشی بافقی، کمال الدین، ۹۹۱ - ۹۳۹ قمری

vahsi-ye bâfqî, kamâl-od-dîn (1533 - 1583) —
این مثنوی لیلی و مجنون یکی از زیباترین گفتارهای شعری
است که در آن داستان معروف لیلی و مجنون به نظم آمده و
علاوه بر آن مسائل صوفیانه تبیین گشته است.

فرستگان: نسخه‌های خطی ایران (فتحا)، بیست و هفت؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران: سازمان اسناد و کتابخانه ملی

● واسوخت = سوز و گداز / شعر / فارسی

vāsūxt = sūz va godāz

وحشی بافقی، کمال الدین، ۹۹۳۹ - ۹۹۳۹ قمری

vahšī bāfqī, kamāl-od-dīn (1533 - 1583)
وی دو منظومه عشقی در این زمینه دارد: یکی در قالب مخمس،
و دومین مسدس است. در دیوان او چاپ شده و نسخه های جدا
نیز دارد.(احمد متزوی)

[مشترک پاکستان ۷۱۹/۷]

۱. تهران؛ دائرة المعارف؛ شماره نسخه: ۷۹۱/۶

آغاز: دوستان شرح پریشانی من گوش کنید × داستان غم پنهانی
من گوش کنید

خط: نستعلیق پخته، کا: سرخوش هروی، محمد صادق، تا:
۱۲۶۲ ق: ۳ گ: ۹۸ ر: ۱۰۰ ار: [۱۴۲-۲]

۲. قم؛ گلپایگانی؛ شماره نسخه: ۷/۳۶۶-۴۴۶

آغاز: ای گل تازه که بوبی ز وفا نیست تورا × خبر از سرزنش
خار جفا نیست تو را / رحم بر عاشق بی برگ و نوا نیست تو را ×
التفاتی به اسیران بلا نیست تو را؛ انجام: خوش کنی خاطر وحشی
هنگامی سهل است × سوی او گوش چشمی زتو گاهی سهیست
... بهر دل گرمی طلسی مانده برآتش مگر × غمزه جادو گرت
چون مردم سحر آفرین / بگذر از بیت الحزن وحشی که در
اطراف باغ × می کند بلبل غزلخوانی به آواز حزین
خط: نستعلیق، بی کا، بی تا؛ ۲ گ، ۳ سطر [۱۴۸۹۲-۸]

● واسوخت ها / شعر / فارسی

vāsūxt hā

غیر همانند:

۱. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۱۴۶

از وفا، ملاوحشی، مولانا غیرت؛ خط: نستعلیق، بی کا، تا: قرن ۱۲
۲۵ مص (۱۱۹-۹۵) (در جنگ) [سن: ف: ۱۳۶-۲؛ فهرست رایانه‌ای
ج: ۱۰۷۶-۴]

تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۱۵۱/۶

از عرفی، وحشی، متن؛ خط: نستعلیق چلپا، بی کا، تا: قرن ۱۳
۱۸ مص (۷۰۷-۶۹۰)، ۱۰ سطر دوستونی [سن: ف: ۱۴۲-۲]

● الواصل الى رزق الفاضل / اخلاق / فارسی

al-vāsel elā rezq-el fāzel

دو نوشته کوتاه درباره رزق و شکر است. مؤلف می خواسته نام
مجموعه اش را «الذریع الى الرزق الوسیع» بگذارد ولی نهایتاً
«الواصل الى رزق الفاضل» را برگزیده است. این نوشته ها مستند
به آیات و روایات است.

فرستگان: نسخه های خطی ایران (فنا)؛ جلد سی و چهارم؛ به کوشش، مصطفی درایقی؛ تهران

DIA 276272

.سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران ۱۴۰۰/۰۳/۱۳۹۳